

“EINE KÖSTLICH SCHWARZE KOMÖDIE IN BESTER MONTY PYTHON-MANIER.”

NEW YORK POST

VON DEN ERFOLGSPRODUZENTEN VON
INTOUCHABLES & C'EST LA VIE

EN FILM VON

HIER REGIERT DAS CHAOS

THE DEATH OF STALIN

STEVE
BUSCEMI
SIMON
RUSSELL BEALE
PADDY
CONSIDINE
RUPERT
FRIEND

JASON
ISAACS
MICHAEL
PALIN
ANDREA
RISEBOROUGH
UND
JEFFREY
TAMBOR

© 2017 Twentieth Century Fox Film Corporation. All Rights Reserved. Twentieth Century Fox and the Twentieth Century Fox logo are trademarks of Twentieth Century Fox Film Corporation. The Death of Stalin is a trademark of Twentieth Century Fox Film Corporation. Fox Searchlight Pictures is a trademark of Twentieth Century Fox Film Corporation. Fox Searchlight Pictures is a trademark of Twentieth Century Fox Film Corporation. Fox Searchlight Pictures is a trademark of Twentieth Century Fox Film Corporation.

Produced by Twentieth Century Fox Film Corporation. Distributed by Twentieth Century Fox Film Corporation. Fox Searchlight Pictures is a trademark of Twentieth Century Fox Film Corporation.

FILMMAGIE

onafhankelijk, kritisch filmtijdschrift

Terug

Inhoud

Generiek	3
Bekroningen	4
Regisseur	5
Inhoud	6
Gebalanceerde humor	6
Satirische kijk op de strijd om de macht	7
Knappe cast	8
Historisch correct?	9
Persspiegel	10

Generiek

Regie: Armando Iannucci

Scenario: Armando Iannucci, David Schneider, Ian Martin

Fotografie: Zac Nicholson

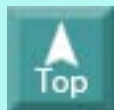
Montage: Peter Lambert

Muziek: Christopher Willis

Vertolking: Olga Kurylenko (Maria Veniaminovna), Tom Brooke (Sergei), Paddy Considine (Andreyev), Adrian McLoughlin (Stalin), Simon Russell Beale (Beria), Jeffrey Tambor (Malenkov), Steve Buscemi (Krushchev), Michael Palin (Molotov), e.a.

Duur: 107 minuten

Fr/VK/Belg/Can - 2017

Bekroningen

[Lees meer](#)

Regisseur

Armando Iannucci werd op 28 november 1963 in Glasgow, Schotland, geboren als zoon van een Napolitaanse vader en een Schotse moeder (geboren in Glasgow maar dochter van Italiaanse inwijkelingen).

Voor hij naar Schotland kwam schreef vader Armando in Napels voor een antifascistische krant en sloot hij zich op zijn zeventiende aan bij de Italiaanse partizanen. In 1950 week hij uit naar Schotland waar hij de leiding kreeg van een pizzafabriek.

Zoon Armando liep school aan de St Peter's Primary School St. Aloysius'College in Glasgow en studeerde aan de universiteit van Glasgow. Vervolgens studeerde hij Engelse literatuur aan het University College in Oxford. In zijn jeugd dacht Armando er sterk aan om priester te worden, maar dat plan zette hij niet door. Hij brak zijn studie van de 17de eeuwse religieuze taal af om een carrière in komedie op te bouwen.

Iannucci ging voor de BBC werken en kende er grote successen voor zijn werk bij zowel radio als televisie. Een van die successen was de creatie van het typetje Alan Partridge, een irritante tv-persoonlijkheid, dat het zowel op televisie als later in een film goed deed.

In 1999 regisseerde hij een kortfilm (*Mouth*) voor de compilatiefilm *Tube tales*.

Iannucci werkte ook in de VS waar hij vier seizoenen showrunner was voor de succesrijke satirische HBO-serie *Veep*.

In 2009 debuteerde hij als speelfilmregisseur in het VK met de satirische komedie *In the loop*. Zijn tweede film werd opnieuw een komedie, namelijk *The death of Stalin* (2017). Deze film

wekte veel verontwaardiging in Rusland en werd er verboden.

Momenteel werkt Iannucci aan de post-productie van een volgende film, *The personal history of David Copperfield*. Deze film, gebaseerd op het werk van Charles Dickens, wordt in 2019 in de bioscoop verwacht.

Inhoud

The death of Stalin is een Britse satire over de dagen vóór de begrafenis van vadertje Stalin. Dagen die een sardonisch licht werpen op alle waanzin, verdorvenheid en onmenselijkheid van zijn dictatoriale regime. En het is allemaal gebaseerd op echte gebeurtenissen.

Gebalanceerde humor

- *The Death of Stalin* is een bijzonder veelzijdige, gebalanceerde, duistere drama-komedie. Het vergt een sterk staaltje evenwichtige schrijfkunst wil je aan de ene kant een humoristische rolprent neerzetten (en met zo'n cast kan dit ook niet anders) en aan de andere kant niet de akeligheden van het dictatorschap bagatelliseren. Angst en geweld staan hier samen met droge humor en idioterie. Dit contrast maakt *The Death of Stalin* zeer sterk. (Ilanthe van Beuningen in Filmvandaag van 02/05/2018)

- *The Death of Stalin* is vooral sterk als satire, al had het best wat scherper genomen hier en daar. De dialogen vol kleurrijke krachttermen zullen de liefhebber van Britse humor zeker bevallen. Hoe gruwelijk de gebeurtenissen onder het regime van Stalin ook zijn geweest, je mag er volgens Iannucci best om lachen. (Patricia Smagge in Cinemazine.nl)

Satirische kijk op de strijd om de macht

- Iannucci is door zijn jarenlange ervaring in politieke satire uiterst geknipt om de draak te steken met de rigide machinaties van de oude Sovjet-Unie. Hij ontleedt feilloos de hypocrisie en de schijnheiligheid die deze mannen aan de dag leggen om carrière te maken. (Brecht Capiou in Filmmagie van april 2018)

- De absurditeit van de gruwel en de onvoorspelbaarheid van het machtsvertoon is wat *The death of Stalin* tegelijk doet huiveren en lachen. (...) In deze film zijn mannen met macht angstaanjagend belachelijk en belachelijk angstaanjagend. (Jeroen Struys in De Standaard van 17/04/18)

- *The Death of Stalin*, Iannucci's nieuwste film, is nauwelijks bezig wanneer Stalin zelf neerzigt en daarbij meteen ook zijn tapijt bevuilt: het startschot voor een even gewetenloze als van de pot gerukte machtsstrijd tussen zijn kring van scrupuleuze getrouwen. Terwijl ze openlijk om het heengaan van hun Grote Leider betreuren, zijn ze achter de schermen naarstig aan het werk om elkaar al dan niet figuurlijk uit de weg te ruimen en zo het laken naar zich toe te trekken. (Ewoud Ceulemans in De Morgen van 16/04/2018)

- De Schotse scenarioschrijver, producent en regisseur Armando Iannucci richtte zich al eerder met veel succes op politiek gekonkel. Iannucci heeft een goed oog voor de idiotie van de macht. Vleierij, achterdocht, ijdelheid, gluisperig bedrog en politieke broedermoord vieren hoogtij in *The Death of Stalin*, waarvoor Iannucci nu eens weinig zelf hoefde te verzinnen. (Pauline Kleijer in De Volkskrant van 02/05/2018)

- De film zoomt in op de laatste paar dagen van Stalin en het daaropvolgende politieke tumult binnen het communistisch hart van de Sovjet-Unie. Hooggeplaatste politici, met Beria, Krushchev en Malenkov voorop, beseffen maar al te goed dat er een machtsvacuüm is ontstaan zodra zij horen van Stalins toestand. Wat volgt is een dramatisch, komisch, duister en fascinerend spel van corruptie, achterkamertjespolitiek en eliminatie dat geschiedenis in al haar absurditeit en angstaanjagendheid op het grote scherm brengt. (Ilanthe van Beuningen in Filmvandaag van 02/05/2018)

Knappe cast

- Iannucci beschikt over een cast vol komische genieën zoals Michael Palin, Steve Buscemi en Jeffrey Tambor. Zij hebben het vermogen om deze absurde situatie volledig naar hun hand te zetten zonder expliciet te hengelen naar de lach van het publiek. (Brecht Capiou in Filmmagie van april 2018)

- Steve Buscemi is dan ook geweldig als de gluiperige machtswellusteling, maar Jeffrey Tambor (als de ruggengraatloze Georgi Malenkov) en Jason Isaacs (als de grootsprakerige maarschalk Zhoekov) moeten nauwelijks onderdoen. In de bijrollen ziet u trouwens ook Andrea Riseborough, Olga Kurylenko en Monty Python-icoon Michael Palin fantastisch acteren. Het is die laatste, in de gedaante van de idealistische buitenlandminister Molotov, die met een behoorlijk ingehouden prestatie de film ook wat menselijkheid verleent. Ook al vertolkt hij een moreel dubieuze politicus van een moreel nog veel dubieuzer regime.

De spitante dialogen en de dynamiek tussen al die klasbakken verheffen *The Death of Stalin* tot een spektakelstuk waarin eigenlijk vooral gepraat wordt. Het is de verdienste van de acteurs dat ze de vinnig geschreven dialogen van Iannucci met zo veel panache gestalte kunnen geven. (Ewoud Ceulemans in De Morgen van 16/04/2018)

- Voor de rollen van de hoogste partijleden verzamelde Iannucci een groepje geweldige acteurs die gewoon hun eigen Engels spreken. Partijleider Nikita Chroetsjov (Steve Buscemi) klinkt als een Brooklynite, hoofd geheime dienst Lavrenti Beria spreekt het keurige Engels van Shakespeare-acteur Simon Russell Beale. Raar? Een beetje, maar ze komen, juist door een mal Russisch accent achterwege te laten, wel aan acteren toe.

En wat een feest om ze in grijze kostuums te zien kibbelen, samenzweren, verraden. En ontzettend hannesen, met Stalins lichaam, de organisatie van de staatsbegrafenis en Stalins weerbarstige kinderen. (Remke de Lange in Trouw van 03/05/2108)

Historisch correct?

- Iannucci puurt humor uit wat echt is gebeurd, maar laat de waarheid nooit een grap in de weg staan. (Jeroen Struys in De Standaard van 17/04/18)

- Die historische achtergrond heeft, voor een komedie, natuurlijk wel iets problematisch. Kan het wel, lachen om de kliek rond Stalin, die verantwoordelijk wordt gehouden voor miljoenen doden? Iannucci is zich van dat vraagstuk bewust en lost het elegant op. Zelfs in de meest absurdistische scènes wordt de gruwelijke werkelijkheid niet genegeerd: op de achtergrond worden aan de lopende band mensen opgepakt en afgevoerd. Behalve geestig is *The Death of Stalin* ook grimmig. Iannucci toont op scherpe wijze hoe autoritair leiderschap werkt. Vooral de onvoorspelbaarheid is ontwrichtend – en bloedlink. (Pauline Kleijer in De Volkskrant van 02/05/2018)

Persspiegel

- Humor als substituut om de miserie onder ogen te zien en het een plaats te geven. Satirische humor, je moet er mee weten om te gaan. (Brecht Capiou in Filmmagie van april 2018)

Verboden in Rusland, warm aanbevolen bij ons: regisseur Armando Iannucci heeft met *The death of Stalin* een zwarte komedie gemaakt over het gif van de macht. 'De geschiedenis is tegelijk grappig en angstaanjagend.' (Jeroen Struys in De Standaard van 14-15/04/18)

- *The Death of Stalin* verveelt niet én biedt een bijzondere inkijk in de radarwerken van een moreel door en door rot regime. Iets meer visueel lef en iets subtielere dialogen hadden de film nog meer scherpte verleend, maar u hoort ons niet klagen: dit is de meest amusante geschiedenisles die we ooit hebben gekregen. (Ewoud Ceulemans in De Morgen van 16/04/2018)

- Het was geen lachertje om onder de ijzeren vuist van Jozef Stalin te moeten leven. De Sovjet-dictator richtte een gruwelijke slachting aan onder de plattelandsbevolking, dumpte zijn tegenstanders in de Siberische goelags of liet hen gewoon liquideren. En toch valt er met '*The Death of Stalin*', het nieuwe satirische meesterstuk van de briljante regisseur en scenarist Armando Iannucci, waanzinnig hard te lachen. (es in Humo van 09/04/2018)

- Waarom toch twijfelen, aan het lachen? Vanwege de feitelijke achtergrond. Miljoenen historische doden, verdwijningen, de verdeel- en heers-politiek: geen grappig materiaal.

Iannucci lost dat slim op. Worden eerder in de film mensen op de achtergrond met stripachtige luchtigheid afgevoerd, gekweld of vermoord, naar het einde haalt de maker een politieke moord naar het centrum van het beeld. Een hard, onaangenaam moment, dat wellicht de pars pro toto wordt van het Stalin-tijdperk. Dat je toch ernstig de zaal verlaat, duidt op een slimme zet van een buitengewone satiricus. (Remke de Lange in Trouw van 03/05/2018)

- De historische speelsheid en sterke cast maken *The Death of Stalin* tot een aanwinst voor iedereen die houdt van Russische geschiedenis, politiek-historische drama's en droge, tegen het Britse aanleunende, humor. Het is ten zeerste te hopen dat Armando Iannucci meer historische fictie zal schrijven en/of regisseren; zijn balans tussen eerlijkheid en duistere humor is meesterlijk en zal elke geschiedenis toegankelijk maken. (Ilanthe van Beuningen in Filmvandaag van 02/05/2018)

- Regisseur en coscenarist Iannucci (In the Loop, Veep) houdt zich vrij secuur aan de geschiedenis, maar presenteert die als inktzwarte klucht vol venijnige dialogen. (vpro cinema)